

**Björt Samuelsen
Bjarni Hammer
Ingolf S. Olsen
Hanna Jensen
løgtingsmenn**

**Broytingaruppskot
til
3. viðgerð av**

løgtingsmáli nr. 18/2017: Uppskot til løgtingslóg um fyrisiting av sjófeingi

b r o y t i n g a r u p p s k o t

1. § 5 verður orðað soleiðis:
“§ 5. Fyri at bjóða upp á rættindi at veiða, at hava ræði á rættindum at veiða ella at gagnnýta rættindi krevst, at persónurin ella felagið hevur góðkenning frá landsstýrismanninum til at reka virksemi innan fiskivinnu, til einhvørja tíð er heimahoyrandi í Føroyum og lýkur treytirnar í §§ 6,7 og 9.
Stk. 2. Landsstýrismaðurin ásetir nærri reglur um góðkenning, sbrt. stk. 1.”
2. Í § 6, stk. 3 verður “og menningarætlanir” strikað.
3. § 21, stk. 2 verður orðað soleiðis:
“*Stk. 2.* Hóast latin søgulig rættindi sbrt. stk. 1, kann Løgtingið, uttan endurgjald, á hvørjum ári ráða yvir upp til 3 % av útlutaðum søguligum rættindum, undantiknar kvotur, ið eru bjóðaðar út á uppboðssølu, at seta av til onnur endamál. Tá álmanakkaárið er farið, fella tey 3 %, sum Løgtingið hevur fingið at ráða yvir av teimum útlutaðu søguligum rættindunum, aftur til rættindahavaran, so hesin fær fullan ræðisrætt aftur til tey 3 %, sum hann hevði, áðrenn Løgtingið fór at ráða yvir teimum. Tað, at ræðisrætturin fyri tey nevndu 3% av útlutaðum søguligum rættindum, fella aftur til rættindahavaran, tá álmanakkaárið er farið, merkir ikki, at talan er um øking av rættindum hjá rættindahavara sbrt. § 10 stk. 10.”
4. Í § 51 verður aftan á stk. 1 sum nýtt stk. sett:
“*Stk. 2.* Er ávísur fiskiskapur ikki beinleiðis fevndur av sáttmálum við føroysk manningarfeløg, skulu lønarviðurskiftini hjá skipara og manning, áðrenn fiskiloyvi verður latið, í hvørjum einstøkum føri vera staðfest í skrivligari avtalu millum avvarðandi manningarfeløg og ábyrgdaran av fiskifarinum, sum ávíst er í fiskiloyvinum.”
Stk. 2 verður eftir hetta stk. 3.
5. Í § 58, stk. 1 verður “ella menningarætlan” strikað.

6. § 60 stk. 2 verður strikað.
Stk. 3-5 verða eftir hetta stk. 2-4.
7. Í § 60, stk. 4 (sum eftir hetta verður stk. 3) verður “ stk. 3” broytt til: “stk. 2”.
8. Í § 60, stk. 5 (sum eftir hetta verður stk. 4) verður “stk. 1-4” broytt til: “stk. 1-3”.

Viðmerkingar

Til nr. 1:

Kravið um góðkenning frá landsstýrismanninum til at reka virkseml innan fiskivinnu verður sett fyri at tryggja, at persónurin ella felagið, ið hevur ræði á fiskirættindum, veruliga hevur vinnuligt virkseml innan fiskivinnu fyri eyga, t.e., at rættindahavarin annaðhvørt veiðir fiskin, sum rættindini umfata, virkar veidda fiskin ella bæði.

Góðkenningin er at meta sum eitt loyvi, ið krevst umframt sjálvst fiskiloyvið. Í hesum sambandi er í stk. 2 heimilað landsstýrismanninum at áseta nærri treytir um góðkenning í kunngerð.

Til nr. 2:

Orðið menningarætlanir skapar ógreiðu, tí tað kann lesast sum menningarkvota. Fyri at eingin ivi skal vera um, at einki undantak kann gerast viðvíkjandi menningarkvotum í mun til ásetingarnar í § 6 um krøv um ognarskap, verður orðið strikað.

Til nr. 3:

Endamálið við § 21 stk. 2 er, at Løgtingið á hvørjum árið kann sleppa at ráða yvir upp til 3 % av útlutaðu søguligu rættindunum til útboð, menningarkvotur og royndarkvotur ímóti, at tey fella aftur til rættindahavaran, tá álmanakkaárið er úti, t.v.s, at tá fær rættindahavarin fullan ræðisrætt aftur yvir teimum 3 %, sum hann hevði, áðrenn Løgtingið fór at ráða yvir teimum.

Til nr. 4:

Veiðiloyvini detta burtur, samstundis sum henda lógin kemur í gildi, og tá kann tað í ávísam førum verða ógreitt, hvørjum skipari og manning kunnu gera krøv síni galdandi ímóti. Hetta tí vissa ikki longur er fyri, at rættindahavarin og eigarin ella ábyrgdarin av fiskifarinum er hin sami. Ásetingin í § 51, stk. 2 tryggjar, at skipari og manning altíð hava ein mótpart og eina ítøkiliga avtalu at halda seg til, sama hvønn fiskiskap talan er um.

Ásetingin tryggjar eisini, at skipað lønarviðurskifti skulu vera, sama um skipari og manning og/ella reiðarafelag eru limir í feløgum, sum hava sáttmála á økinum, ella ikki.

Ásetingin leggur seg ikki út í innihaldið í avtalum, sum gjørdar verða ímillum manningarfeløg og ábyrgdarar av skipum og forðar heldur ikki pørtunum á sáttmálaøkinum at taka stríðsstig hesum viðvíkjandi.

Ásetingin er ætlað at tryggja skipara og manning ímóti at enda í ósemjum ella stríðsstøðum, har tað er ógreitt, hvør mótparturin er, og ímóti hvørjum møgulig rættarkrøv kunnu setast.

Her verður ásett, at tað er ábyrgdarin av fiskifarinum, sum er ávíst í fiskiloyvinum, ið eisini hevur rættarlíga ábyrgd móttvegis skipara og manning, tá tað um lønarviðurskifti ræður.

Eitt dømi um fiskiskap, sum ikki beinleiðis er fevndur av sáttmálum við føroysk manningarfeløg, er fiskiskapur, har rættindahavari og ábyrgdari av fiskifarinum, sum fiskar av rættindunum, ikki er hin

sami. Annað dømi er fiskiskapur, har annaðhvørt skipari og/ella manning ikki eru limir í fakfelag, sum er sáttmálapartur, ella ábyrgdari/skip ikki er limur í reiðarafelag, sum er sáttmálapartur.

Ásetingin tryggjar, at avtalur um løn altíð skulu vera, men hon forðar ikki fakfeløgum og reiðarafeløgum, ið vara av sáttmálum á økinum, at taka stríðsstig samsvarandi galdandi lógum og reglum, til dømis um avtalurnar um lønarviðurskiftini stríða ímóti sáttmálaásetingunum, ella um skip verða mannað við fólki, ið ikki eru limir í fakfelag.

Til nr. 5:

Orðið kann blandast við hugtøkini, ið finnast í ásetingini um menningarkvotur í § 60.

Orðið menningarætlanir skapar ógreiðu, tí tað kann lesast sum menningarkvota, ið er ásett í § 60.

Tískil verður tað strikað í § 58, stk. 1.

Til nr. 6:

Viðmerkingar. Í upprunauppskotinum fekk landsstýrismaðurin heimild til í 2018 at víkja frá ásetingini í stk 1 og útluta størri part av samlaðu kvotuni av norðhavssild. Henda heimild verður strikað, millum annað tí at kvoturnar av norðhavssild eru minkaðar í mun til tað, sum upprunaliga varð væntað fyri 2018.

Kvotur sambært § 60 kunnu latast til menningarætlanir, sum kunnu stuðla undir virðisøking av sjófeingi í ávísum øki í landinum, har atgongd til sjófeingi er avmarkað, ella arbeiðsloysið er stórt, samanborið við onnur øki í landinum, ella til øki við støðugt minkandi fólkatáli. Sum støðan er í dag kann nevast, at í Norðstreymoy, Suðurstreymoy og í Vágoy er atgongdin til tilfeingi avmarkað, ímeðan Suðurøkið – Suðuroy og Sandoy – hevur minkandi fólkatál og partar av økinum lutvíst hægri arbeiðsloysi. Norðuroyggjar, Eysturoy og restin av landinum eru sjálvsagt eisini fevnd av ásetingini, í tann mun økini lúka settu treytirnar. Kvotur til menningarætlanir skulu bjóðast alment fram, har treytirnar og metingargrundarlagið verða væl lýst. Umsóknir skulu metast av sakkønum og fylgja øllum fyrisitingarligum meginreglum – harundir væl skipaðir kæruguleikar.

Til nr. 7 og 8:

Fylgibroyting til nr. 7.

Á Løgtingi, 12. desember 2017

Bjørn Samuelsen

Bjarni Hammer

Ingolf S. Olsen

Hanna Jensen